

uvedený a potrval až do rozluky měnové. Poněvadž 26. února 1919 dluhoval majitel panství K., bydlící v tuzemsku, Luise G., bydlící v Maďarsku 21.500 rak. uh. a zažalovaný dluh nespadá pod žádnou z výjimek Šu 2 nařízení, protože pozdější převod na žalobkyni (tuzemskou záložnu) nedotýká se povinnosti přihlašovací (§ 3 (3) nař.), není, proč by se pochybovalo o tom, že dluh sporný podléhá přihlášce. Ostatně rozhodovati o tom nepřisluší soudu, nýbrž dle Šu 7 nařízení zúčtovacímu ústavu čsl. Vzhledem ku kategorickému předpisu Šu 10 cit. nař. bylo proto řízení přerušiti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl žalobcovu rekursu.

D ů v o d y:

Podle Šu 10 vládního nařízení ze dne 27. června 1924 čís. 224 sb. z. a n. nemohou po dobu platnosti tohoto nařízení vymáhány býti soudně pohledávky, povinné k přihlášce podle tohoto nařízení, a budiž zahájené řízení přerušeno. Podle Šu 7 (1) a (3) rozhoduje československý zúčtovací ústav o tom, zda podléhá pohledávka soupisu a povinnosti přihlašovací. Totéž platí zajisté o všech pochybných případech a tím i o tomto případě, v němž má se uvážiti, kdy sporná pohledávka vznikla (byla založena) vůči určité osobě, zejména, zda se tak mohlo státi převodem pohledávky podle Šu 1392 obč. zák. Podle uvedeného předpisu jest rozhodnutí o tom přenechati československému zúčtovacímu ústavu, a bylo důsledkem toho soudní řízení právem přerušeno, po případě až do rozhodnutí jmenovaného ústavu o přihlášce podle Šu 7 odstavec třetí.

Čís. 4864.

Převodním poplatkům přísluší přednostní právo zástavní pouze na nemovitostech, které byly předmětem převodu. Tuto okolnost musí erár dle Šu 210 ex. ř. prokázati listinou.

Soudce nemá povinnost (§ 214 ex. ř.), by přezkoumával správnost zápisů ve hlavní knize, aniž aby nahlížel do sbírky listin.

(Rozh. ze dne 1. dubna 1925, R I 263/25.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodané nemovitosti nepřikázal s o u d p r v é s t o l i c e eráru ve výsadním pořadí převodního poplatku z dražených nemovitostí. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Rekurs obrací se proti tomu, že nebyly eráru přikázány v přednostním pořadí převodní poplatky z dražených nemovitostí, a to 129 Kč 60 h' a 421 Kč 92 h, při čemž vysvětluje blíže, že první poplatek byl vyměřen z ceny postoupeného pozemku č. kat. 424/5 a druhý z převodu vlastnictví k nemovitosti čp. 8, při čemž cituje příslušné platební rozkazy a tvrdí, že se napadené usnesení ani nezmiňuje o tom, proč tyto převodní poplatky nebyly přikázány. Avšak tento stav věci, vyličený v rekursu, nebyl prvému soudci patrným v době, kdy bylo vydáno rozvrhové usnesení. V přihlášce berního úřadu ze dne 18. července 1924, žádá se hotové zaplacení těchto poplatků převodních jakožto vtělených a citují se při nich tržové smlouvy, jichž data neodpovídají

trhových smlouvách, dotýkajícím se nemovitostí, tvořících předmět dražby, jak z knihovních výtahů patrně, takže první soud neměl podkladu pro posouzení otázky, z kterých nemovitostí mají býti zaplaceny, zejména když nebyly připojeny příslušné platební rozkazy a k roku o rozvrhu nejvyššího podání se za berní úřad nikdo nedostavil. Tím méně měl první soudce podnětu k úvaze, zda mají býti tyto poplatky přikázány v pořadí přednostním, když o to nebylo žádáno. K dalšímu pátrání z moci úřední nebyl soud první stolice povolán, poněvadž dle §u 210 ex. ř. mají býti všechny přihlášené nároky doloženy listinami, což se v tomto případě nestalo.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Převodním poplatkům přísluší přednostní právo zástavní pouze na nemovitostech, které byly předmětem převodu. Že se poplatek 421 Kč 92 h, vyměřený platebním rozkazem ze dne 19. února 1924 z tržové smlouvy ze dne 20. října 1921 týkal vydražené usedlosti čís. 8, na níž byl knihovně zajištěn, nebylo finančními úřady ani nyní ještě vysvětleno, tím méně prokázáno podle §u 210 ex. ř. listinami. Dovolací rekurs jest v této příčině zřejmě bezdůvodným a není třeba se jím blíže zabývat. Ohledně poplatku 192 Kč 60 h, vyměřeného platebním rozkazem ze dne 15. března 1923 z tržové smlouvy ze dne 31. července 1922, dovozuje dovolací rekurs, že dle listin, založených v knize pozemkové byla tržovou smlouvou ze dne 31. července 1922 koupena polovice vydraženého pozemku čk. 424/5 vl. čís. 479 nynějším dlužníkem, že zápis v hlavní knize pozemkové, že se tento převod stal dílčí a tržovou smlouvou ze dne 4. května 1922, jest omylným, že sbírka listin jest dle §u 1 knih zák. součástí knihy pozemkové, a že proto bylo požadované přednostní právo na zaplacení poplatku z uvedené vydražené nemovitosti dle §u 210 ex. ř. prokázáno. Stížnost není v právu. Předpis §u 210 ex. ř. o přihlížení ke knize veřejné jest doplněn a blíže určen v §u 214 ex. ř., jenž ukládá soudci, by se řídil doplněným výpisem z knihy pozemkové. Naproti tomu nemá povinnost ani, by nahlížel ve sbírku listin knihy pozemkové, ani aby přezkoumával správnost zápisů ve hlavní knize. Exekuční řád ukládá stranám, aby svůj nárok, pokud není prokázán doplněným knihovním výpisem a spisy o dražebním řízení, prokázaly listinami, a, jelikož potřebné doklady o tom, že předmětem přihlášených poplatků byly vydražené nemovitosti, nebyly předloženy, nemohl okresní soud rozhodnouti jinak, než rozhodl. Nedopatřením, příhodivším se svého času při zápisu do knihy pozemkové, nemůže býti napraveno opomenutí berního úřadu, který ani v písemné přihlášce přednostního práva neuplatnil, ani dokladů, z nichž by přednostní právo plynulo, nepředložil, ani nepokládal za potřebno, by se účastnil ústního jednání o rozvrhu nejvyššího podání.

Čís. 4865.

Společenstva výrobní a hospodářská (zákon ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.).